

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ SAMOSTATNÉ ODDĚLENÍ KONTROLY A DOHLEDU

Pod sídlištěm 1800/9, Kobylisy, 182 11 Praha 8
IČ: 00025712, tel: 284 041 111, fax: 284 041 201, e-mail: cuzk@cuzk.cz, ID DS: uuaaatg

---

Sp. zn. ČÚZK-24111/2023-21
Čj. ČÚZK-24797/2023

V Praze dne: 25. 7. 2023
Vypraveno dne: 25. 7. 2023

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Ing. XY, nar. xx. x. xxxx, bytem xxxx, jako podnikající fyzická osoba se sídlem xxxx (dále jen „obviněný“)

Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „úřad“) jako orgán věcně a místně příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 359/1992 Sb.“), k řízení a rozhodnutí o odvolání obviněného ze dne 8. 6. 2023 proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-1/286/2023-11 ze dne 17. 5. 2023, vydanému ve věci přestupku na úseku zeměměřictví, vymezeného v § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o zeměměřictví“) v odvolacím řízení, vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) ve spojení s částí druhou, hlavou VIII správního řádu **r o z h o d l** podle § 90 odst. 5 správního řádu

t a k t o :

Odvolání obviněného proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-1/286/2023-11 ze dne 17. 5. 2023 se zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích (dále jen „inspektorát“) vydal dne 17. 5. 2023 rozhodnutí čj. ZKI CB-P-1/286/2023-11 (dále jen „rozhodnutí inspektorátu“), v němž **výrokem 1.** uznal obviněného vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že dne 4. 5. 2022 ověřil pod pořadovým číslem ověření xx/2022 výsledky zeměměřických činností, konkrétně geometrický plán č. xxx/2022 z katastrálního území XXXX¹ (dále jen „geometrický plán“) a s ním související záznam podrobného měření změn č. XXX z téhož katastrálního území (dále jen „ZPMZ XXX“), jehož součástí je i vytyčovací dokumentace, přestože všechny uvedené výsledky zeměměřických činností obsahovaly vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. Obviněný podle inspektorátu nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterých má fyzická osoba s úředním oprávněním (dále jen „ÚOZI“) povinnost jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví. **Výrokem 2.** byl obviněnému uložen trest pokuty ve výši 25 000 Kč. **Výrokem 3.** byla obviněnému v souladu s § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

I. Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně

[2] Inspektorát v rámci své věcné působnosti, vymezené v § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb., vykonával dohled nad ověřováním výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro katastr nemovitostí České republiky a státní mapové dílo. Inspektorát provedl dohled podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů. Kontrolovanou osobou byl obviněný a výsledek dohledu byl zaznamenán v protokole z výkonu dohledu čj. ZKI CB-D-15/267/2022-26 ze dne 15. 6. 2022. (dále jen „protokol“). Předmětem dohledu byl geometrický plán a s ním související ZPMZ XXX, které v souladu § 12 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví ověřil obviněný. Protokol byl obviněnému doručen dne 27. 6. 2022. Obviněný ke kontrolnímu zjištění podal dne 29. 6. 2022 námitky, které ředitel inspektorátu přípisem čj. ZKI CB-D-15/267/2022-30 ze dne 18. 7. 2022 zamítl.

[3] Z provedeného dohledu inspektorát usoudil, že došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku na úseku zeměměřictví. Inspektorát z moci úřední v souladu s § 78 přestupkového zákona ve spojení s § 46 odst. 1 správního řádu zahájil řízení o přestupku, definovaném § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Oznámení inspektorátu o zahájení správního řízení čj. ZKI CB-P-1/286/2023-1 ze dne 24. 4. 2023 bylo obviněnému doručeno dne 11. 5. 2023, čímž došlo k zahájení správního řízení. V souladu s § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona tím také došlo k přerušení promlčecí doby pro zánik odpovědnosti za přestupek, v důsledku čehož počala běžet promlčecí doba nová. Inspektorát v tomto oznámení zároveň obviněného informoval, že má shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí a poučil jej, že se s nimi může seznámit a vyjádřit se k nim v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu.

[4] Obviněný se v reakci na zahájení řízení o přestupku vyjádřil prostřednictvím e-mailu dne 11. 5. 2023 pouze v tom smyslu, že se k vytýkaným vadám již vyjádřil v minulosti a odkázal na svůj dopis ze dne 29. 6. 2022 (námitky proti kontrolnímu zjištění).

[5] Inspektorát dne 17. 5. 2023 vydal rozhodnutí inspektorátu, které bylo obviněnému doručeno dne 29. 5. 2023. Obviněný v něm byl uznán vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že dne 4. 5. 2022 ověřil pod pořadovým číslem ověření xxx/2022 výsledky zeměměřických činností, konkrétně geometrický plán a s ním související ZPMZ XXX, jehož součástí je

---

¹ Katastrální území XXXX se nachází v obci XXXX, okrese Tábor. Dále v textu již nebude u označení pozemků a výsledků zeměměřických činností katastrální území uváděno, vždy se jedná o totéž.

i vytyčovací dokumentace, přestože všechny uvedené výsledky zeměměřických činností obsahovaly vady a nedostatky popsány v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. Tím mělo dojít k porušení povinností obviněného v pozici ÚOZI, které mu plynou z § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, tj. jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví. Porušením výše uvedených povinností byla dle inspektorátu naplněna skutková podstata přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Inspektorát dále vyhodnotil, že odpovědnost obviněného za přestupek dosud nezanikla, neboť od jeho spáchání dosud neuběhla doba 5 let podle § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví.

[6] Obviněný vyhotovil (a následně ověřil) geometrický plán pro rozdělení pozemku. Práce probíhaly v lokalitě, kde katastrální mapa (dále jen „KMD“) vznikla během obnovy katastrálního operátu přepracováním vektorizací mapy dřívější pozemkové evidence vedené v měřítku 1:2880. Při vytyčení dosavadních hranic, z kterých nově navrhované hranice v geometrickém plánu vychází, provedl obviněný toliko přenesení vektorizací určených souřadnic bodů z KMD do terénu a ty stabilizoval dočasným způsobem. V související vytyčovací dokumentaci uvedl, že pozvaní vlastníci se k seznámení s výsledkem vytyčení nedostavili.

[7] Při hodnocení nedostatků výsledků zeměměřických činností inspektorát vycházel z obsahu protokolu a spisu souvisejícího s provedeným dohledem. Nalezené vady jsou shrnuty v odst. 18 a podrobně popsány v odst. 20., 21. a 22. rozhodnutí inspektorátu. Inspektorát zde zopakoval zjištěná pochybení, uvedená v bodech č. 2, 5, 6. a 8. protokolu, a dále zdůvodnil, proč zjištěné postupy obviněného považuje za chybné:

[8] S odkazem na bod č. 2 protokolu inspektorát uvedl, že v náčrtu ZPMZ XXX nejsou zobrazeny žádné „*znatelné linie předpokládaných stávajících hranic a identické body*“, jejichž zaměření ale obviněný deklaruje ve vytyčovacím protokolu. V postupu, popsáném v odst. [6], inspektorát spatřuje nedodržení podmínek, uvedených v § 81 odst. 3 a § 87 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „katastrální vyhláška“).

[9] Inspektorát dále konstatoval, že k nemovitosti, dotčené navrhovanou změnou, existuje původní výsledek zeměměřické činnosti [ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky], konkrétně záznam podrobného měření změn č. 183. Podle zjištění, uvedených v bodech č. 5 a 8 protokolu měl správně obviněný tento původní výsledek zeměměřické činnosti využít. Tím, že tak neučinil, porušil § 87 odst. 1 katastrální vyhlášky, což ve výsledku vedlo i k chybnému vytyčení hranice pozemku v terénu.

[10] Rozhodnutí inspektorátu pak také odkazuje na bod č. 6 protokolu. V něm inspektorát obviněnému vyčetl nedodržení § 49 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „katastrální zákon“) a to tím, že prokazatelně nepřizval vlastníky dotčených pozemků k seznámení s výsledky vytyčení. Inspektorát se v této souvislosti písemně dotázal vlastníků dotčených nemovitostí (resp. jiných oprávněných), zda jim byla doručena pozvánka k seznámení s výsledkem vytyčení či kopie vytyčovací dokumentace. Odpověď obdržel pouze od Povodí Vltavy, státního podniku, závodu Horní Vltava a v té mu bylo sděleno, že tento subjekt ani pozvánku, ani kopii vytyčovací dokumentace neobdržel.

[11] V odst. 29. až 31. rozhodnutí inspektorátu je shrnuta úvaha o možném promlčení přestupku. Inspektorát v daném případě vyhodnotil, že k promlčení přestupku nedošlo.

[12] Rozhodnutí inspektorátu dále v odst. 32. až 51. obsahuje podrobně zachycenou úvahu, kterou inspektorát dospěl k určení správního trestu.

[13] Inspektorát vycházel ze zákonné sazby, stanovené v § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví. Dále do svých úvah promítl povahu a závažnost přestupku podle § 38 přestupkového zákona. V daném případě vyhodnotil spáchaný přestupek jako závažný, neboť dle jeho názoru vady ve výsledcích zeměměřických činností, které obviněný ověřil, vážně

ohrožují zájem společnosti na plnění funkce katastru jako účinné a spolehlivé ochrany práv k nemovitým věcem.

[14] V odst. 40. až 42. rozhodnutí inspektorátu je zachycena úvaha, kterou inspektorát dospěl k závěru, že obviněný se dopustil přestupku jako podnikající fyzická osoba, neboť k naplnění znaků přestupku došlo v přímé souvislosti s jeho podnikatelskou činností. Z toho důvodu posuzoval inspektorát odpovědnost obviněného jako objektivní, tedy bez ohledu na zavinění.

[15] Inspektorát se dále zabýval polehčujícími okolnostmi podle § 39 přestupkového zákona. Mezi ně zařadil malý rozsah lokality, dotčené vadnými výsledky zeměměřických činností a skutečnost, že vadný geometrický plán se nestal podkladem pro vyhotovení vkladových listin, na jejichž základě by byly do katastru nemovitostí zaneseny chybné údaje.

[16] Na druhou stranu jako přitěžující okolnost podle § 40 přestupkového zákona inspektorát uvedl skutečnost, že obviněný již byl v minulosti pravomocně shledán vinným ze spáchání přestupku na úseku zeměměřictví. Úřad pro úplnost uvádí, že obviněný byl shledán vinným ze spáchání přestupku rozhodnutím inspektorátu čj. ZKI CB-P-2/79/2020-9 ze dne 29. 6. 2020 ve spojení s rozhodnutím úřadu čj. ČÚZK-16008/2020 ze dne 16. 11. 2020. Citovaná rozhodnutí nabyla právní moci dne 27. 11. 2020.

[17] Výsledkem úvah inspektorátu o druhu a výměře trestu bylo uložení správního trestu pokuty ve výši 25 000 Kč.

[18] Inspektorát se dále zabýval možným likvidačním potenciálem uložené sankce s ohledem na osobní poměry obviněného. Jako kritérií využil veřejně dostupné údaje o průměrné mzdě v ČR, soupis nemovitostí ve vlastnictví obviněného a přehled výsledků, ověřených obviněným v r. 2022, neboť obviněný žádné podklady neposkytl. Inspektorát dospěl k závěru, že s ohledem na výši pokuty není uložený správní trest pro obviněného likvidační.

[19] Při stanovení náhrady nákladů správního řízení podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona se inspektorát řídil § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. a určil výši náhrady paušální částkou 1 000 Kč.

[20] Rozhodnutí inspektorátu bylo obviněnému doručeno dne 29. 5. 2023. Jeho odvolání obdržel inspektorát dne 9. 6. 2023. Přílohou odvolání jsou rovněž kopie dvou dřívějších vyjádření obviněného k protokolu, na které rovněž ve svém odvolání odkazuje.

[21] Inspektorát neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a o odvolání sám nerozhodl v rámci autoremedury. Podle § 88 správního řádu inspektorát předal příslušný spis se svým stanoviskem úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb.

II. Průběh odvolacího řízení před správním orgánem druhého stupně

[22] Správní spis s podaným odvoláním byl úřadu doručen dne 7. 7. 2023. Úřad se nejprve zabýval tím, zda byly splněny základní podmínky pro provedení odvolacího řízení. V daném případě byl inspektorátem projednáván přestupek ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, přičemž promlčecí doba pro tento přestupek, stanovená v § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví je 5 let, v případě jejího přerušení odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 8 let od jeho spáchání. Ke spáchání projednáváného přestupku došlo dne 4. 5. 2022, přičemž promlčecí doba byla přerušena oznámením o zahájení řízení o přestupku dne 11. 5. 2023. Nedošlo tak k zániku odpovědnosti za tento přestupek. Podle § 96 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona se proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena vina, může obviněný v plném rozsahu odvolat. Odvolání lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu) u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal (§ 86 odst. 1 správního řádu). V daném případě bylo rozhodnutí inspektorátu obviněnému oznámeno dne 29. 5. 2023, odvolání bylo inspektorátu doručeno z datové schránky obviněného dne 9. 6. 2023. Odvolání obviněného je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou u příslušného správního orgánu a bylo podáno včas.

[23] V souladu s § 98 odst. 1 přestupkového zákona úřad přezkoumal napadené rozhodnutí inspektorátu v plném rozsahu, přičemž v odvolacím řízení vycházel pouze z podkladů obsažených ve správním spisu inspektorátu. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací orgán vycházel z podkladů, se kterými se obviněný seznámil v průběhu řízení vedeného prvostupňovým orgánem, úřad obviněného nevyzýval ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, aby se seznámil s podklady rozhodnutí a vyjádřil se k nim.

[24] Odvolání není důvodné.

[25] Skutkovou podstatu projednávaného přestupku definuje zákon o zeměměřictví v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterého se ÚOZI dopustí přestupku tím, že nedodrží podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo. V souladu s § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví může být za tento přestupek uložena pokuta do výše 250 000 Kč. Povinnosti ÚOZI, které v projednávaném přestupku neměl obviněný dodržet, vymezuje zákon o zeměměřictví v § 16 odst. 1 písm. a). Podle tohoto ustanovení je ÚOZI povinen jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona o zeměměřictví.

[26] Obviněný je ÚOZI a jako takový byl úřadem ke dni spáchání přestupku veden v seznamu ÚOZI s číslem úředního oprávnění xxxx (v seznamu úřadu veden pod poř. č. xxxx), a to s rozsahem oprávnění podle § 13 písm. a) a c) zákona o zeměměřictví. Obviněný tedy měl v okamžiku spáchání přestupku vlastnosti zvláštního subjektu přestupku podle § 12 písm. a) přestupkového zákona a byl deliktně způsobilý ke spáchání přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[27] Úřad se shoduje se zjištěním inspektorátu, které nerozporuje ani obviněný, a to že obviněný dne 4. 5. 2022 ověřil pod číslem ověření xxx/2022 geometrický plán a s ním související ZPMZ XXX. Dle inspektorátu obviněný tyto výsledky zeměměřických činností ověřil i přesto, že obsahovaly vady a nedostatky, které inspektorát popsal v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu, přičemž vycházel z výsledků provedeného dohledu shrnutých v protokolu, na nějž ve svém rozhodnutí rovněž odkázal.

[28] Z obsahu odvolání je zřejmé, že obviněný zpochybňuje zejména výrok I. rozhodnutí inspektorátu o vině, přičemž odkazuje na své předchozí námítky ke kontrolním zjištěním z protokolu. Obviněný nicméně podstatnou část svého odvolání místo relevantní argumentace k jednotlivým vytýkaným vadám věnuje obhajobě svých postupů a obviňuje správní orgány zeměměřictví a katastru nemovitostí z nekvalitní práce, čímž se snaží přenést odpovědnost za jím ověřené vadné výsledky zeměměřických činností na katastrální úřad nebo inspektorát.

[29] K pochybení, uvedenému v odst. [10] obviněný uvádí, že doklad o doručení pozvánky nemá. Hájí se tím, že (někteří) vlastníci dotčených nemovitostí jsou iniciátory vyhotovení geometrického plánu a tedy si sami nově navrhované hranice určili a byli s nimi seznámeni. Zároveň obviněný polemizuje nad obsahem § 89 a 90 katastrální vyhlášky, a má za to, že z nich nelze dovozovat povinnost vyhotovitele mít doklady o doručení.

[30] Jak správně uvádí inspektorát, ustanovení § 49 odst. 3 katastrálního zákona zní zcela jasně: „*K seznámení s výsledky vytyčení musí být prokazatelně přizváni vlastníci dotčených pozemků.*“ (zvýrazněno úřadem). Je tedy zřejmé, že vytyčovatel musí umět bez pochybností prokázat, že pozvánku k seznámení s výsledky vytyčení vlastníkům dotčených nemovitostí skutečně doručil. Katastrální vyhláška pak již jen v § 89 stanoví obsahové náležitosti takové pozvánky a lhůty, jaké mají být při tomto doručování dodrženy. Zmíněný požadavek katastrálního zákona však obviněný nenaplnil a úřad se v případě této zjištěné vady shoduje se zjištěním inspektorátu. Pro úplnost úřad dodává, že vyhláškou č. 346/2022 Sb., kterou se s účinností od 1. 1. 2023 novelizovala katastrální vyhláška, byl do § 89 vložen nový odst. 2, který zní: „*Přizvání vlastníka k seznámení s průběhem vytyčené hranice pozemků se má za prokázané také v případě, že je z postupu vlastníka zjevné, že mu bylo doručeno.*“ S ohledem na zásadu, zakotvenou v § 2 odst. 1 přestupkového zákona, se úřad ve prospěch obviněného

zabýval i hodnocením splnění této nové podmínky. Podle úřadu však nedošlo ani k naplnění podmínek z nového ustanovení katastrální vyhlášky, neboť minimálně jeden vlastník výslovně odpověděl na dotaz inspektorátu, že neobdržel ani pozvánku k seznámení s výsledkem vytyčení, ani stejnopis příslušné dokumentace. Svým výslovným vyjádřením, v kontextu s neschopností obviněného prokázat opak, tak tento vlastník vyvrátil právní domněnku o doručení pozvánky k seznámení s výsledkem vytyčení.

[31] Pokud obviněný nepředání vytyčovací dokumentace obhájí nedokončením zakázky, pak úřad konstatuje, že v § 90 odst. 2 katastrální vyhlášky je uvedeno: „*Do 30 dnů po seznámení vlastníků s průběhem vytyčené hranice pozemků doručí vytyčovateli stejnopis dokumentace o vytyčení hranice pozemků objednateli vytyčení a vlastníkům dotčených pozemků doručí její kopii.*“ Právní předpis tak nesvazuje termín pro doručení stejnopisu vytyčovací dokumentace s dokončením zakázky, jak se snaží nastínit obviněný, ale s datem provedení seznámení s výsledkem vytyčení v terénu. To podle údajů v protokolu o vytyčení hranice pozemku proběhlo 1. 4. 2022. Pokud tedy jeden z vlastníků potvrdil, že k datu 8. 6. 2022 stále dokumentaci neobdržel (což ostatně sám obviněný dne 29. 6. 2022 potvrdil), nesplnil obviněný ani tuto povinnost, danou právním předpisem.

[32] U vady, popsané v odst. [8], se obviněný hájí tím, že jím zaměřené linie stávajících hranic se nakonec ukázaly jako neidentické a tak je do náčrtu ani protokolu neuvedl.

[33] Úřad se ztotožňuje s vyhodnocením těchto vad inspektorátem. Pokud obviněný tvrdí, že zaměřené linie do náčrtu neuvedl, neboť jím zaměřené prvky polohopisu nebyly identickými liniemi, jak je chápe katastrální vyhláška, pak zcela míjí podstatu problému. Zásadní vadou totiž není to, že v náčrtu není zobrazena kresba polohopisu, který ve skutečnosti obviněný zaměřil, ale to, že zde zcela chybí právě zaměření a zobrazení identických bodů nebo linií, které je pro další práci s mapou KMD nezbytné a to přesto, že zaměření identických linií obviněný deklaruje v protokolu o vytyčení hranice pozemku. Následná prostá realizace souřadnic bodů, určených vektorizací (a vedených s kódem charakteristiky kvality souřadnic 8) přímo do terénu je pak pokračováním chybného postupu při vytyčování, který nelze označit jinak, než jako hrubě nedbalý a neodborný.

[34] Chybný postup, jehož popis je uveden v odst. [9], obviněný nijak neobhájí a sám přiznává, že existenci původního výsledku zeměměřické činnosti nezjistil. Jako důvod uvádí nedostatečně přehledné zobrazení dostupných výsledků zeměměřických činností v aplikaci „Nahlížení do KN“, díky kterým neobjevil i další výsledky zeměměřických činností, které by mu umožnily původní výsledek zeměměřické činnosti využít. Obviněný se rovněž snaží přenést svou odpovědnost na katastrální úřad, který podle něj měl již při obnově katastrálního operátu přepracováním takové výsledky zeměměřických činností využít a promítnout je do katastrální mapy, z které pak obviněný při tvorbě geometrického plánu a ZPMZ XXX vycházel.

[35] Katastrální vyhláška v § 87 a 88 zcela jednoznačně stanoví podmínky, za jakých má být provedeno vytyčení hranic pozemků a jaké podklady k němu mají být využity. Katastrální vyhláška v § 87 odst. 1 větě druhé říká: „*Je-li geometrické a polohové určení dáno jen zobrazením hranic pozemků v katastrální mapě, ověří se jeho správnost podle původního výsledku zeměměřické činnosti.*“ Pokud obviněný při vyhotovení geometrického plánu vycházel z bodů, jejichž souřadnice byly určeny jen vektorizací, pak se jedná právě o případ, kdy je geometrické a polohové určení dáno jen zobrazením hranic pozemků v katastrální mapě. Měl tedy vyhledat a využít původní výsledek zeměměřické činnosti, což neučinil. Úřad ověřil, že v aplikaci „Nahlížení do KN“, která mj. zeměměřičům umožňuje lokalizovat, prohlížet a stahovat skeny dřívějších výsledků zeměměřických činností, jsou k nalezení záznamy podrobného měření změn č. 183, ale i č. 295 a 296, jejichž obtížné nalezení obviněný tvrdí. Skeny zmíněných výsledků zeměměřických činností lze rovněž bez problémů stáhnout. Je ostatně s podivem, že obviněný sám v náčrtu ZPMZ XXX v okolí změny zobrazuje body s předčísly 296, ale následně tvrdí, že „*(...) ty v nahlížení do KN vůbec k nalezení i v širším okolí řešeného místa nejsou, a jejich sken je dobře uložený v archivu KP.*“, čímž omlouvá skutečnost, že je pro další práci nevyužil. Úřad se tedy shoduje se zhodnocením postupu obviněného inspektorátem jako neodborného, neboť nevyužití původního výsledku zeměměřické činnosti jde zcela k tíži

obviněného, ať již z důvodu nedbalosti nebo neodborného postupu při dohledávání výsledků dřívějších měření.

[36] Úřad rovněž musí odmítnout snahu obviněného přenést odpovědnost za vady v jím ověřeném výsledku zeměměřické činnosti na katastrální úřad, neboť za kvalitu výsledku zeměměřické činnosti nese odpovědnost výhradně ÚOZI, který takový výsledek ověřil. Při jeho vyhotovení pak mají být použity podklady dané právními předpisy a využity odpovídající odborné postupy. Pokud vyhotovitel, resp. ÚOZI, narazí při vyhotovení výsledku zeměměřické činnosti na nějaký rozpor v údajích katastru, má nástroje, jak na ně příslušný katastrální úřad upozornit a případně dát impuls k nápravě zjištěných chyb nebo nepřesností. V daném případě je pravdou, že katastrální úřad zřejmě mohl a měl při obnově katastrálního operátu využít záznam podrobného měření změn č. 183 místo pouhého určení souřadnic dotčených lomových bodů hranic vektorizací. Taková skutečnost však nemůže obviněného zbavit odpovědnosti za to, že on sám, ač si musel být vědom, že pracuje s podrobnými body polohopisu, jejichž původem je jen vektorizace, naprosto rezignoval na jakoukoliv práci s výsledky dřívějších zeměměřických činností, resp. původním výsledkem zeměměřické činnosti, který se týkal hranice, na kterou obviněný svou zeměměřickou činností navazoval. Situace je o to horší, že se v daném případě nejedná jen o formální pochybení, ale v důsledku takového neodborného postupu došlo k vytyčení lomových bodů hranic pozemků v terénu o cca 1 m, resp. 2 m jinak od míst, kde se podle původního výsledku zeměměřické činnosti tyto body správně měly nacházet a nebýt dohledu, provedeného inspektorátem, byly by takto chybně vytyčené lomové body hranice pozemků vlastníkům předkládány jako jejich hranice pozemků, a to v rozporu s jejich původním určením právě v původním výsledku zeměměřické činnosti (záznam podrobného měření změn č. 183 z března 1998).

[37] Nalezené vady a nedostatky byly dle názoru úřadu prokázány bez důvodných pochybností. Lze z nich jednoznačně učinit závěr, že geometrický plán a ZPMZ XXX (včetně vytyčovací dokumentace) nesplňují požadavky stanovené předpisy na správnost a úplnost jejich náležitostí. Úřad se rovněž shoduje se závěrem inspektorátu, že při tvorbě geometrického plánu a ZPMZ XXX nebylo postupováno s náležitou odbornou péčí, jaká je od ÚOZI, jako odborníka v oboru, očekávána, a obviněný tak prokazatelně nedostál požadavku zákona vycházet při ověřování výsledků zeměměřické činnosti ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Úřad považuje za prokázané, že obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[38] Úřad se ztotožňuje se závěrem inspektorátu, uvedeném v odst. [14], že obviněný se přestupku dopustil jako podnikající fyzická osoba. Drobný nedostatek rozhodnutí inspektorátu, nezpůsobující jeho nezákonnost, úřad spatřuje v identifikaci účastníka řízení v úvodním odstavci rozhodnutí, kde by s ohledem na výše uvedené úřad očekával identifikační údaje obviněného jako podnikající fyzické osoby (tj. kromě názvu i jeho sídlo a identifikační číslo). Bylo by tím dáno najisto hned od úvodu rozhodnutí inspektorátu, že v řízení o přestupku je obviněný v pozici podnikající fyzické osoby. Úřad se pak ztotožňuje s hodnocením odpovědnosti obviněného za přestupek, který zcela správně vychází z § 22 a 23 přestupkového zákona.

[39] Za přestupek byla obviněnému uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, což je ve výši 10 % zákonné sazby pro projednávaný přestupek, která je stanovena § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví jako 250 000 Kč.

[40] Podle Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky ze dne 12. 1. 2022, čj. 8 As 319/2019-63, nebo ze dne 25. 1. 2006, čj. 4 As 22/2005-68) je možné za účelem naplnění zásady individualizace vyjádřit hodnotu, jakou správní orgán přisoudil jednotlivým kritériím při stanovení výše pokuty, jen abstraktně a není třeba ji kvantifikovat. Inspektorát tento požadavek naplnil, byť v některých úvahách je míra této abstrakce pojata velmi velkoryse. Z rozhodnutí inspektorátu však vyplývá, že podstatným kritériem pro stanovení výše pokuty byla závažnost přestupku, přičemž inspektorát skutky hodnotil jako závažné. Menší měrou pak inspektorát přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem tak, jak je uvedeno v odst. [15] a [16].

[41] Při posouzení majetkových poměrů obviněného zahrnul inspektorát do svých úvah ty údaje, které mu byly dostupné (průměrná mzda v ČR, počet výsledků zeměměřických činností, které v r. 2022 obviněný ověřil a přehled nemovitostí, u kterých obviněný figuruje jako vlastník). S ohledem na skutečnost, že důkazní břemeno pro případné snížení sankce z důvodu specifických osobních poměrů je na obviněném, úřad se naprosto ztotožňuje s postupem inspektorátu, který si při nedoložení takových podkladů obviněným posoudil jeho osobní poměry vlastním uvážením nebo odhadem. Takový postup je ve shodě i s názorem Nejvyššího správního soudu, který jej vyjádřil např. v odst. 21 svého rozsudku ze dne 20. 5. 2021, čj. 1 As 373/2020-40. Úřad se shoduje se závěrem inspektorátu, že uložená pokuta nemá pro obviněného likvidační charakter.

[42] Přezkoumáním výroku napadeného rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč, úřad dospěl k závěru, že tento výrok je dostatečně opřen o § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

III. Závěr

[43] Úřad odvoláním napadené rozhodnutí neshledal nezákonným ani nesprávným, proto ho potvrdil a podané odvolání zamítl. V případě obviněného se jedná o opakované spáchání přestupku podle § 17c zákona o zeměměřictví.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat, resp. nelze podat rozklad podle § 152 správního řádu.

JUDr. Iveta Bláhová

vedoucí samostatného oddělení kontroly a dohledu

Oznamuje se doručením stejnopisu: Ing. XY, IDDS: xxxxxxxx

Na vědomí: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích,
IDDS: 6asadpz